Colajul i-a permis actriței să-și desfășoare aptitudinile dramatice și comice în cîteva ipostaze ale femeii contemporane. Reținem siguranța cu care actrița a trecut de la o stare sufletească la alta, de la o ipostază la alta, într-un joc dezinvolt și de calitate.

Carmen Ciorcilă a recitat versuri de Nichita Stănescu, legate astfel încît să-și pună în valoare o plastică scenică de o factură foarte modernă, capacitatea de invenție și dramatismul mișcării. Tînăra actriță a reușit pe deplin într-un joc în care vigoarea expresiei s-a împletit cu priceperea de a nuanța.

În sfîrșit, printre alte acțiuni din cadrul galei nu putem să trecem cu vederea întîlnirile invitaților — actori, regizori, critici — cu oamenii muncii de la trei mari întreprinderi brăilene: Combinatul de celuloză, hîrtie și fibre sintetice de la Chișcani, Întreprinderea de utilaj greu „Progresul" și Fabrica de confecții Brăila. Au fost întîlniri de cunoaștere a specificului muncii fiecăreia dintre părți. Nu vom putea uita cuvintele calde ale muncitoarelor de la Combinatul chimic, buna primire de la celelalte întreprinderi brăilene. Bogăția cunoștințelor pe care le au despre teatru oamenii muncii din Brăila, curiozitatea lor nesecată pentru această formă de artă prin care se exprimă spiritul de cetate fac din ei un public competent. Este aici meritul teatrului, al factorilor politici și culturali din municipiu și din județ, și, nu în ultimul rînd, al calității oamenilor care îl constituie. Gala de teatru dedicată femeii contemporane, lansată în cadrul Festivalului național „Cîntarea României", va duce cu siguranță la afirmarea nu numai a talentelor teatrului local, ale celorlalte teatre participante, dar mai cu seamă la afirmarea deplină a talentatului public brăilean.

Constantin RADU-MARIA

Buzău

11 — 15 martie 1987

Zilele dramaturgiei românești

ediția a XVII-a

Comitetul municipal pentru cultură și educație socialistă Buzău, Casa de cultură a municipiului și Teatrul popular au organizat, între 11 și 15 martie, „Zilele dramaturgiei românești" — ediția a XVII-a, importantă manifestare artistică zonală, înscrisă în bogata paletă a Festivalului național „Cîntarea României", la care au participat ca invitați:

● Teatrul popular din Caracal, cu **O noapte furtunoasă** de I. L. Caragiale, în regia lui Tudor Mărăscu.

● Teatrul popular din Călărași, cu **Un tînăr printre alții** de Mihai Constantinescu, în regia și scenografia semnate de Nicu Simion.

● Teatrul popular din Slobozia, cu **Mobilă și durere** de Teodor Mazilu, în regia și scenografia lui Valeriu Grama.

Teatrul popular din Buzău — gazda acestei întruniri teatrale — a prezentat spectacolul secției sale de păpuși **Șoricelul și păpușa** de Alecu Popovici, în regia și scenografia lui Nicolae Draghia, și **Regina balului** de Nicolae Mateescu, în regia și scenografia lui Gelu Colceag.

Oaspete de seamă a fost studioul de teatru al I.A.T.C. din București, cu **Asta-i ciudat!**, musical de Laurențiu Profeta și Eugen Rotaru după Miron Radu Paraschivescu, în regia lui Gelu Colceag și scenografia semnată de Diana Cupșa.

Dezbaterea „Locul și rolul teatrului popular în mișcarea teatrală actuală — responsabilitatea civică și artistică a actului teatral" a încheiat cele cinci zile de amicală competiție artistică a teatrelor populare participante.

Afișul manifestării este elocvent în ceea ce privește tendința teatrelor populare de a ucenici într-ale exprimării artistice: toate colectivele participante au venit cu spectacole montate sub bagheta unor oameni de teatru profesioniști. Ceea ce demonstrează că acestea

www.ziuaconstanta.ro

— formate, indiscutabil, din împătimiți, din îndrăgostiți de arta actoricească — simt imperioasa necesitate de a învăța cît mai mult în acest domeniu.

Faptul este semnificativ și în ceea ce privește rolul pe care și-l asumă teatrele populare în mișcarea noastră culturală — aceste instituții născute din febrila dragoste față de scenă și care și-au propus să fie competente propagatoare ale culturii în localitățile unde ființează.

Atacînd repertorii ambițioase, prospectînd dramaturgia contemporană și clasică românească, atrăgînd în colaborare actori ori regizori profesioniști, fiecare trupă își montează spectacolul propus spre a învăța să joace ; și învață ceva din tainele scenei pentru a realiza acel spectacol.

Așadar, activitatea oricărui teatru popular este aceea a unei perpetue școlarizări : actorii amatori își însușesc meșteșugul, publicul învață să urmărească un spectacol, să respecte munca artistică, să prețuiască bunele rezultate.

În acest sens, putem spune că Studioul de teatru al I.A.T.C. — școală a viitorilor actori profesioniști — a ținut o „lecție deschisă", la care invitații au fost, deopotrivă, și actorii amatori și publicul din Buzău.

Spectacolele cel mai bine susținute din punct de vedere interpretativ au fost cele ale Teatrului popular din Slobozia și Teatrului popular din Buzău, **Mobilă și durere** de Teodor Mazilu a depășit, de altfel, 50 de reprezentații, semn că Premiul II obținut în ediția din 1981 a Festivalului național „Cîntarea României" a fost pe deplin meritat.

Interesant în această montare este efectul obținut prin absența mobilierului și a acelor semne de opulență care marchează interioarele parvenitului, astfel că zbaterea lacomă pentru acumulare de bunuri, aranjamentele în vederea obținerii acestora au apărut a fi fără **obiect**, deci fără sens. Un accent în plus : **„goliciunea"** scenei, sărăcia bunurilor la care tînjeau personajele devin semnul vidului de aspirație.

Din distribuție fac parte Stan Dumitrache, Dumitru Berghea, Nicolae Grigorescu, Aurel Bută, Viorica Vlase și Călin Veronica. Alertă, presărată cu momente de haz, montarea pune în evidență virtuțile actoricești ale trupei.

Memorabil este personajul Sile în interpretarea lui Stan Dumitrache, actor cu vădite predispoziții pentru comicul spontan.

Disponibilități actoricești vădesc și actorii de la Teatrul popular din Călărași, însă necunoașterea textului — suflerul se auzea mai clar decît interpreții — a anulat tensiunea și ritmul spectacolului lor.

Montarea Teatrului popular din Buzău, **Regina balului,** se situează la un nivel artistic mai rar întîlnit în teatrul de amatori. Sînt momente cînd s-ar putea vorbi despre profesionalism : tăceri tensionate, ușoare suprapuneri ale vocilor și reluări de replică în nota acelui atît de căutat „firesc", secvențe solistice — un actor își pune în evidență stările sau gîndurile, astfel secondat încît partenerii nu-și diminuează prezența în conflict —, un bine dozat ecleraj, finalul simplu, dar emoționant, caracterele marcate fără ostentație, modificări de ritm, un dram de pitoresc mucalit sînt cîteva dintre calitățile acestei montări. Iată și distribuția : Niță Ciochină, Viorel Pietrăneanu, Adriana Vrapciu, Mihai Adamescu, Aurelian Mihai, Lucica Voinoiu, Ion Vlad, Mioara Olteanu, Augustin Bălan, Elena Busuioc și Costică Vartolomei. Regia a știut să ofere fiecăruia momentul său de strălucire și a izbutit să metamorfozeze cele cîteva inerente stîngăcii în prilejuri de a individualiza personajele.

Mihai Adamescu, Viorel Pietrăneanu, Adriana Vrapciu, Mioara Olteanu și Augustin Bălan s-au detașat prin siguranță și degajare în abordarea partiturilor, prin capacitatea de a crea o stare — fie de iritată plictiseală a suficienței, fie de nemulțumire față de propriile țeluri în viață. Spectacolul se bucură de succes, fapt pe deplin elocvent în ceea ce privește calitatea.

Manifestarea, devenită de acum tradițională, are deosebitul merit de a cultiva conștiința responsabilității și de a stimula preocuparea pentru calitate în activitatea teatrelor populare.

Paul Cornel CHITIC

www.ziuaconstanta.ro